

долинка бѣше заобиколена съ височини, така щото отгорѣ бѣше твѣрдѣ възможно да са обстрѣлва църквата и гробищата. Наистина, оградата на гробищата представляше значително средство за защита, но тя бѣше до 10 фута висока, така щото било е невъзможно да са гърми чрезъ оградата, а пакъ въ нея не сж биле приготвени митризи, нито насипи, за да бжде възможно да са гърми надъ оградата. Църквата така сжщо не е можала да са удържи. Тя е имала само два прозорца подъ самия покривъ, които могле би да служатъ за стрѣлба. Както сичките бѣлгарски църкви, тя бѣше твѣрдѣ ниска и пода ѣ бѣше по-долу отъ земята.

Нищо не доказва, че вѣтрѣ е имало лавици да са турятъ до прозорците, и че изъ тая църква е билъ направенъ поне единъ гърмелъ. Струва ми са, че тоя фактъ, дѣто бѣлгарете биле напуснали укрѣпената позиция и сж тѣрсили убѣжище въ едно толкова открито, незапазено мѣсто, напълно доказва, че тѣ сж биле отказали отъ сѣка мисаль за съпротивление. Но не така е мислилъ Гварадино. Той са е старалъ да истрѣгне отъ нещастните бѣлгаре признание, че Азисъ-паша билъ искалъ да му са предадатъ, и че тѣ биле грѣмнали вѣрху парламентѣора, като продължавали борбата; а когато бѣлгарете не са сжгласявали да направятъ подобно признание, той шумялъ, викалъ, наричалъ ги бунтовници и са кѣлнялъ, че тѣ напълно сж заслужили сѣдбата си. Освѣнъ тия доказателства сжществува още свидѣтелството на младата ерменка, споредъ думите на която, по голѣмата частъ отъ селяните побѣгнала, като прескочила нощемъ прѣзъ